

EDİTÖRDEN

Ekonomi her şeyden önce bir üretim ve bölüşüm organizasyonu olarak görülebilir. Kaynakların etkin tahsisi ile sağlanacak verimli üretimin ardından, üretimden kazanılan gelirin üretim faktörleri ve üretime katılmayan toplum bireyleri arasında bölüşülmesi sürecini kapsar. Basit bir mantığı olan ama kapsamlı bir organizasyonu içeren bu süreçte, üretimde ve bölüşümde etkinlik refahın başlıca kaynağıdır.

Toplumlarda refahın üretilmesinde veya bölüşülmesinde yaşanan bir problem öncelikle yönetim(ekonomi yönetimi) problemi olup, organizasyonda bir aksaklığın varlığına işaret eder. Bu çerçeveden baktığımızda yoksulluk sorunu her şeyden önce bir yönetim sorunudur. Tersine Midas dokunuşu olarak ifade olgu bunun en açık göstergesidir. Tersine Midas dokunuşunda yönetim sistematik olarak kaynakları yoksulluğa dönüştürür. Venezüella'nın muazzam petrol gelirlerine rağmen 1970–1990 döneminde yoksulluğunun artması, Nijerya ve bir dizi doğal kaynak zengini ülke için aynı sürecin işlemesi, tarım toplumlarının üretimlerini artırmalarına rağmen yoksulluklarının artması örnek olarak verilebilir.

Yönetim ya öğrenilmiş olmasından kaynaklanan(bilinçli) bir biçimde veya yetersizlik dolayısıyla zengin kaynaklara rağmen toplumsal yoksulluk üretir. Benzer faktör birikimine sahip ülkelerin farklı gelişmişlik seviyelerine sahip olması üretim ve bölüşüm organizasyonunun niteliğinin refah üzerindeki etkisiyle açıklanabilir.

Kuşkusuz bu açıklamalar üretim faktörlerinin miktar ve niteliğinin refah üzerindeki etkilerinin küçümsenmesi anlamını taşımamaktadır. Ancak üretim faktörlerinin etkinliğinin artmasına veya azalmasına yol açan bir yönetim etkisinin varlığından bahsedilmektedir.

Kentli seçkinlerin büyüme-sanayileşme adına kırsal kesimin tarımsal ürününü değersizleştirme süreci olarak işleyen merkantilizm, yoksulluğu kırsal alanın doğası haline getirirken ekonomi yönetiminin ideal bir formu olduğu iddiasındaydı. Sonrasında, ekonomik büyümenin toplumsal refah amacının önünde gittiği hemen her ekonomi politikası, kırsal kesimin tarımsal üretiminden kentli sınıfın sanayi üretimine kaynak aktaran bir transfer mekanizmasının varlığını meşru gördü. Büyüme çabalarının yaygın yoksulluk ürettiği bir süreç ortaya çıktı. Yoksulluk olgusunun tartışılması, amaç ve araçlarıyla ekonomi politikalarının sorgulanması bu sürecin ürünüdür.

Türkiye'de de, yoksulluk olgusu akademik çevrelerde önemle tartışılan konuların başında geliyor. Bu sayımızda, yoksulluk olgusu 3 makale ile inceleniyor. Konunun önemi, üzerindeki araştırmaların artmasını gerekli kılıyor.